

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΛΕΘΡΙΑ ΠΛΑΝΗ

Ἵπάρχουν παρ' ἡμῖν ἄνθρωποι πολλοὶ οἱ ὅποιοι νομίζουν ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Εὐρώπη ὄχι μόνον δὲν θὰ θελήσῃ ποτὲ νὰ καταδουλώσῃ τὰς Ἑλληνικὰς χώρας ἀλλὰ καὶ τούναντίον θὰ βοηθήσῃ ἡμᾶς νὰ ἐλευθερώσωμεν καὶ σώσωμεν αὐτάς. Δὲν εἶναι δυνατόν, λέγουν, οἱ πολιτισμένοι Χριστιανικοὶ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, οἱ ὅποιοι ὁμολογοῦν καθ' ἑκάστην ἡμέραν παρηρησία ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐδίδαξεν αὐτοὺς πᾶσαν τέγνην καὶ ἐπιστήμην καὶ μετέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ βαρβάρων εἰς πολιτισμένους καὶ ἀπὸ εἰδωλολατρῶν εἰς Χριστιανούς, δὲν εἶναι δυνατόν, λέγουν, νὰ φανοῦν τόσο ἀγνώμονες, ὥστε ὄχι μόνον νὰ μὴ μᾶς βοηθήσουν ἀλλὰ καὶ νὰ ζητήσουν νὰ μᾶς βλάψουν. Ἐπειτα, ἐξακολουθοῦν, μήπως δὲν μᾶς ἐδοθήθησαν εἰς τὸν μέγαν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα;

Ὅσοι λέγουν καὶ πιστεύουν αὐτά, δὲν ἐνθυνοῦνται ὅτι καὶ εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐδοθήθησαν ἡμᾶς οἱ Χριστιανικοὶ λαοί, ἀφοῦ πρῶτον ἡμεῖς μόνοι μᾶς ἐπολεμήσαμεν καὶ μάλιστα ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ ἐπέισαμεν ὅλον τὸν κόσμον ὅτι ἡμποροῦμεν καὶ ἡξεύρομεν καὶ θέλομεν νὰ ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μας. Δὲν παρατηροῦν ὅτι ἐφ' ὅσον πρὸ τοῦ ἀγῶνος ἡσυχάζαμεν, κἀνείς δὲν ἐκίνησε τὴν χεῖρά του νὰ μᾶς βοηθήσῃ. Ὅμοίως λησμονοῦν ὅτι ἴσα ἴσα ἡ ἀγνώμοσύνη, ὄχι ἡ εὐγνωμοσύνη, κυβερνᾷ τὸν πολὺν κόσμον· ἀγνώμοσύνη εἶναι ὁ μισθὸς μὲ τὸν ὅποῖον πληρώνει ὁ κόσμος, λέγει Γερμανικὴ παροιμία. Καὶ τοὺς Ῥωμαίους τὸ πάλαι ἐδίδαξε καὶ ἐφώτισεν ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' ὅμως τὴν ἐδούλωσαν καὶ τὴν ἡρῆμωσαν. Καὶ ἡ Σινικὴ ἐφώτισεν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας πάντας τοὺς πέριξ λαούς, καὶ τέχνας, ἐπιστήμας, νόμους, θρησκείαν, ἡμέρωσιν καὶ λοιπὰ ἀγαθὰ διέσπειρεν εἰς ἑκατομμύρια πέριξ λαῶν καὶ ἐθνῶν. Ἀλλ' ὅμως καὶ παλαιότερον κατεκτήθη ὑπὸ βαρβάρων καὶ πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν εἶδομεν ὄχι μόνον πολλοὺς Εὐρωπαϊκοὺς λαούς, οἷον τοὺς Γάλλους, τοὺς Γερμανούς, τοὺς Ῥώσους καὶ τοὺς Ἀγγλοὺς, οἱ ὅποιοι δὲν εἶχον ποτὲ φωτισθῇ ὑπὸ τῶν Σινῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἰάπωνας, οἱ ὅποιοι πλεῖστα εὐεργετήθησαν ὑπ' αὐτῶν, εἶδομεν, λέγω, αὐτοὺς νὰ διαρπάζουν ἀλληλοδιαδόχως τὰς χώρας τῆς Σινικῆς καὶ νὰ κατακτῶσιν αὐτάς ὥς νὰ ἦσαν ἀδέσποτοι ἢ βάρβαροι. Ταῦτα διδάσκουν σαφῶς, ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ λεγόμεναι Χριστιανικαὶ Δυνάμεις, ἥιστα βεβαίως χριστιανικῶς ἐργαζόμεναι, μόνον τὴν ἐργασίαν, μόνον τὴν δύναμιν λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν, ὄχι δὲ τὸ δίκαιον ἢ τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς εὐεργέτας. Ὁ ἀμφιβάλλων περὶ τούτου ἂς ρίψῃ ἐν βλέμμα ἐπὶ τὴν ἀγωνιώσαν Κρήτην.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πατέρων

(Ματθαίου Ρ'. 14—19)

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ὑμεῖς ἔστε τὸ Φῶς τοῦ κόσμου² οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι. ἐπάνω ὅρους κειμένη οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον³ ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν⁴ καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσῃτε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι⁵ τὸν νόμον⁶ ἢ τοὺς προφῆτας⁷· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι⁸. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν. Ἔως ἂν παρέλθῃ⁹ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία¹⁰ οὐ μὴ παραρῇ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γέννηται. Ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ¹¹ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος¹² κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Σημειώσεις.

1) Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πατέρων. Κατὰ ταύτην ἐωρτάζοντο οἱ ἐν Χαλκηδόνι συγκροτήσαντες τὴν Δ'. Οἰκουμένην Σύνοδον, ἐπὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Μαρκιανοῦ, ἑξακόσιοι τριάκοντα ἅγιοι Πατέρες κατὰ Διοσκόρου καὶ Εὐτύχους. — 2) Φῶς τοῦ κόσμου· κόσμος ἐνταῦθα ἡ λογικὴ κτίσις, οἱ ἄνθρωποι. — 3) Μόδιος ρωμαϊκὸν μέτρον τῶν γεννημάτων, τὸ ὅποῖον ἦτο καὶ σκεῦος οἰκιακόν. 4) Λυχνία, ὁ λυχνιοστάτης. 5) Καταλῦσαι, ἀκυρῶσαι. 6) Νόμον, τὸν ἡθικὸν τὸν δοθέντα τῷ Μωϋσῇ καὶ ἐν τῇ πεντατεύχῳ περιεχόμενον. 7) Προφητικοὺς συγγράμματα τῆς Π. Διαθήκης. — 8) Πληρῶσαι, τελειοποιῆσαι, εἰς ἀτελοῦς καὶ ἐλλιποῦς. — 9) Παρέλθῃ, ἐξαφανισθῇ, καταστραφῇ. — 10) Ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία, οὐδὲ ἡ σμικροτάτη τῶν ἐντολῶν. — 11) Λύσῃ, παραβῇ, μὴ τηρήσῃ. — 12) Ἐλάχιστος, θέλει ἀξιωθῇ τῆς ἐσχάτης θέσεως ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ — Ἡ ΡΙΖΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ.

Ἡ Ἐκκλησία ἀφιερῶι τὴν σήμερον Κυριακὴν εἰς πανηγυρισμὸν τῆς ἀναμνήσεως τῆς ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης ἁγιοπάτης τετάρτης Οἰκουμένης Συνόδου, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ συνεδριασάντων 630 ἁγίων Πατέρων. Τὸ εὐαγγέλιον εἶναι κοινὸν εἰς πάσας τὰς ἐορτάς τῶν Οἰκουμένης Συνόδων πλὴν τῆς πρώτης, ὅτε ἀναγιγνώσκεται ἰδιαίτερον Εὐαγγέλιον, περικοπὴ ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου. Ἡ ἐρμηνευομένη σήμερον περικοπὴ εἶναι ἐκ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. Ἐν αὐτῇ ὁ Κύριος ἀπευθυνόμενος εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καθορίζει τὸν προορισμὸν ὃν ἔχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν. Καὶ πρῶτον παραβάλλει αὐτοὺς πρὸς ἑλᾶς. Ἡ ἐν τῇ ἀναγιγνωσκόμενῃ παραβολῇ δευτέρᾳ εἰκὼν παρέχει αὐτοῖς ἀκριβεστέραν ἐννοιαν τῆς θέσεως αὐτῶν. Τὸ φῶς, τὸ ὑλικὸν φῶς, φωτίζει τὰ πάντα, παρέχει πλήρη γνῶσιν τῶν πραγμάτων ἅτινα φωτίζει, δει-

κνύει πάντα κίνδυνον, και σώζει απ' αυτού, και είναι μέσον ασφαλείας εις εργασίαν του ανθρώπου. Ό,τι λοιπόν είναι το υλικόν φως εις τον άνθρωπον εισθε και υμείς ως πνευματικόν φως των ανθρώπων, διοτι δι' υμών οι άνθρωποι θα μάθωσι την αλήθειαν, δι' υμών θα φωτισθώσιν εις την οδόν της αρετής, δι' υμών θα οδηγηθώσιν εις τον Θεόν. Έν τῷ κόσμῳ, μεταξύ των ανθρώπων υμείς οι μαθηταί μου θα έχητε θέσιν τοσούτον υψηλήν και υπερόχον, ώστε όπως ή πόλις ή οποία είναι εκτισμένη επάνω βρους δεν δύναται να κρυβή, άλλ' είναι εις πάντας όρατή, ούτω και υμείς διδάσκαλοι όντες του κόσμου δεν δύνασθε να κρυβήτε, και όφείλειτε επομένως να προσέχητε εις έαυτούς, διότι ούδεις δύναται ν' άγνοή τον βίον, τους λόγους και τας πράξεις υμών. Προσεξάτε εις τον προορισμόν υμών. Οι άνθρωποι δεν άναπτουςι τον λυχον και έπειτα δεν κρύπτουσιν αυτόν υποκατω άγγείου τινος ή σκεύους, αλλά θέτουσιν αυτόν επάνω λυχνοστάτου και εκειθεν από ύψηλου μέρους φωτίζει πάντας τους εύρισκομένους έν τῷ αὐτῷ διαμερίσματι της οικίας. Και τό φῶς εκείνο φωτίζει τον λυχον, και πάντα τὰ περί αὐτόν. Ούτω λοιπόν και ό βίος υμών δέον να ή τό φῶς τό όποσον άφ' ύψηλου μέρους ιστάμενον είναι εις πάντας όρατόν, και να ρίπτει φωτεινάς ακτίνας ένώπιον των ανθρώπων, οι όποτοι ζῶσι περί ήμῶν, και να προκαλή ό βίος υμών την προσοχήν των ανθρώπων, ίνα στραφῶσι πρὸς υμᾶς και λάβωσιν άφορμήν να ίδωσιν τὰ καλά υμών έργα, και δοξάσωσι τον Πατέρα υμών, όστις είναι έν τοις ούρανοις, ένθα πληροῦται τό θέλημα αὐτοῦ τό άγιον, και δοξάσωσιν αὐτόν, διότι τοιούτους έπέδειξεν υμᾶς, γινόμενοι αὐτοί όμοιοι πρὸς υμᾶς. Και τό φῶς τό όποσον θα λάβητε ήμεῖς, και τό όποσον θα μεταδώσῃτε δια διδασκαλίας και τοῦ παραδείγματος υμών εις τους άλλους, είναι αι έντολαι μου, ό νόμος μου, ή διδασκαλία μου. Και ταῦτα πάντα είναι σύμφωνα πρὸς τό δια Μωυσέως άποκαλυφθέν θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ναί, μηδεὶς ἐξ υμῶν υποθέσῃ ότι ή άποστολή μου σκοπόν έχει να καταργήσῃ τον δια τοῦ Μωυσέως δοθέντα νόμον, ή τας διδασκείας εις υμᾶς υπό των κατὰ διαφόρους καιρούς προφητῶν ήθικᾶς διδασκαλίας. Έκείνος έθετο την βάση και οὔτοι ανέπτυξαν αὐτήν. Οὔτε την βάση οὔτε την ανάπτυξιν της ήθικῆς διδασκαλίας της Παλαιᾶς Διαθήκης ήλθον να καταργήσω ή ν' άκυρώσω σκοπὸς της άποστολῆς μου είναι να συμπληρώσω και τέλειον καταστήσω τον νόμον εκείνον και την ανάπτυξιν αὐτοῦ. Έν αλήθειᾳ βεβαιῶ υμᾶς ότι μέχρις οὐ επέλθῃ τό τέλος τοῦ όρατοῦ τούτου κόσμου, και αι ελάχιστα λεπτομέρειαι τοῦ νόμου τούτου δεν δύναται να μεταβληθῶσιν ή άκυρωθῶσιν, άλλ' άπας ό νόμος και έν ταις λεπτομερείαις αὐτοῦ θα έχῃ κύρος, ισχύν και εφαρμογήν. Έκείνος λοιπόν ό όποτος ήθελε παραβῇ μίαν των ελάχιστων λεπτομερειῶν τοῦ νόμου, ής δια των ελάχιστων σημείων τοῦ γραπτοῦ λόγου, τοῦ ἰῶτα και της κεραίας παρεστήσα, και ήθελε να μη τηρήσῃ ταύτην και να διδάξῃ τους ανθρώπους δια λόγων και δια τοῦ παραδείγματος ότι αι λεπτομέρειαι εκείναι δεν είναι άναγκαστικῶς να τηρηθῶσιν αλλά δύναται να παρορῶνται άφρόως, οὔτος θέλει κηρυχθῇ υπό τοῦ Σωτῆρος σμικρότατος κατὰ τον βαθμόν, και κατὰ την τάξιν των δικαίων έν τῇ βασιλείᾳ των ούρανῶν αξιούμενος της εσχάτης βαθμίδος της μακαριότητος. Έκείνος όμως, ό όποτος ήθελε σεβάσθῃ και έντελέσῃ τας μικράς ταύτας έντολάς, αἵτινες φαίνονται μέν μικραί άλλ' είναι τὰ σύμματα και αι ρίζαι των μεγάλων άμαρτιῶν, και ήθελε καταπνίξει έν έαυτῷ αὐτήν ταύτην την πρώτην αἰτίαν και άφορμήν της άμαρτίας, ό τοιοῦτος θα λάβῃ βραβεῖον των άγωνων και μόχθων αὐτοῦ τούτων έξοχον θέσιν έν τῇ βασιλείᾳ των ούρανῶν, την ύπάτην μακαριότητα, οὔτος μέγας κληθήσεται.

Και ακούομεν και βλέπομεν πολλούς πολλὰς άποφύγοντας μέν τας μεγάλας άμαρτίας, περιφρονούντες δὲ τὰς μικράς ως άσημάντους και μηδεμίαν επίδρασιν έχούσας επ' τοῦ ήθους δῆθεν και τοῦ χαρακτήρος αὐτῶν, ως μη οὔσας δῆθεν άμαρτίας. Οὔτω παραδείγματος χάριν καταλαμβάνεται τις δια τό παρά μικρόν ύπ' όργῆς, αλλά δεν έννοεῖ ότι ή όργή αὐτή είναι σπέρμα άμαρτιῶν εκ τοῦ όποίου πάντως θα βλαστήσῃ, εάν άφῃθῃ εις έαυτό, ήμέραν τινὰ άμαρτίας της μεγάλης, μίσος, εκδίκησις, καταστροφή. Έμβλέπει τις μετά πόθου άποκτήσεως εις γυναίκα ώραίαν. Και ό άνθρωπος επαναπαύεται εις την ιδέαν ότι τό βλέμμα εκείνο δεν δύναται να ριζοβολήσῃ έν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, και ν' άποβῇ δένδρον καρποφόρον άμαρτιῶν ποικίλων, άμαρτιῶν μεγάλων. Και ό νομοθέτης Θεός και Κύριος ήμῶν θέλει ίνα οι πιστεύοντες εις αὐτῶν εθισθῶσι να καταπνίγωσιν έν έαυτοῖς τὰ σπέρματα ταῦτα και τὰς ρίζας των κακιῶν και άμαρτιῶν, ίνα μη βλαστάνωσιν έν αὐταῖς αὐταί αὐται αι μεγάλαι κακίαι. Και όντως όταν ό άνθρωπος συνήθισῃ έαυτόν, και έν τοις ελαχίστοις αὐτοῦ κινήμασι να βαδίζῃ έν τῇ οδῷ τοῦ καθήκοντος, άποφύγων πᾶσαν οίανδήποτε παρεκτροπήν, έστω και την ελαχίστην, είναι αδύνατον να περιπέσῃ ποτέ εις μέγα άμαρτήμα, τό όποσον να ζημιώσῃ μέχρι θανάτου την ψυχὴν αὐτοῦ. Και είναι μέν αλήθες ότι οι περιφρονούντες τας μικράς ταύτας άπαγορεύσεις περιφρονοῦσι ταύτας διότι δεν υποθέτουν ταύτας άμαρτίας, δια τότο δὲ και δεν άπολαμβάνουσιν μέν την τελείαν έν ούρανοῖς μακαριότητα, αλλά και δεν άποξενοῦνται αὐτῆς τελείως, άλλ' οι πάντες όφείλομεν να γινώσκωμεν ότι πᾶν σπέρμα μη άφαιρούμενον από της γῆς, συν τῷ χρόνῳ βλαστάνει και ζημιοῖ, και ότι τὰ μικρά ήθικὰ ὀλισθήματα αἵτινα γεννῶσιν έν ήμῖν, στιγμιαίως έστω, πόθον άμαρτίας, εάν μη εγκαίρως καταπνιγθῶσι και άφαιρεθῶσιν από των ψυχῶν ήμῶν αλλά παρορῶσιν ως ακίνδυνα, θα έλθῃ ήμέρα καθ' ήν αδόκητα θα προκύψωσι φέροντα φύλλα, κλάδους και καρπούς, και θα καταπνίξωσι πᾶν ό,τι άγαθόν έν ήμῖν. Η Βασιλεία των ούρανῶν, ή έν ούρανοῖς, τῇ άλλῃ εκείνη και αἰωνίᾳ ζωῇ, αλήθης μακαριότης, είναι άπόκτημα άγῶνος και διαπάλης ήθικῆς τοῦ άγαθοῦ κατὰ τοῦ πονηροῦ. Ό θέλων λοιπόν ν' άποκτήσῃ την μακαριότητα εκείνην όφείλει να προσπαθήσῃ να καταβάλῃ τελείως έν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ την κακίαν, και ίνα καταβάλῃ ταύτην, και μη άφῇ αὐτήν ν' αναβλαστήσῃ και πάλιν, όφείλει να καταστρέψῃ τας ρίζας αὐτῆς, τὰ πρῶτα σπέρματα αὐτῆς. Τοῦτο απαιτεῖ μείζονα κόπον, διότι απαιτεῖ ν' άνασκαφῶσιν αι ρίζαι, και να άναζητηθῇ τό πρῶτον σπέρμα. 'Αλλ' έν τῷ Χριστιανισμῷ ό κόπος της έρεύνης ταύτης αἱρεται. 'Ιδοῦ ό Κύριος ύποδεικνύει εις τους μαθητάς αὐτοῦ, και δι' αὐτῶν εις ήμᾶς ότι ρίζαι και σπέρματα των μεγάλων άμαρτιῶν, είναι αι μικραί εκείναι και περιφρονούμεναι ύπ' ήμῶν ως άσημάντοι έντολᾷ. Εἰς ταύτας όφείλομεν να εἰστώμεν άκερσίαν την προσοχήν ήμῶν, ώστε να μη ἐπιτρέψωμεν να εἰσδύσῃ εις την καρδίαν και την διάνοιαν ήμῶν ποτε περιφρόνησις τις αὐτῶν, αλλά να τηρῶμεν πᾶσαν σχετικήν εις αὐτάς διάταξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου, δια ν' άποφύγωμεν πάντα ἐξ αὐτῶν κίνδυνον άπειλοῦντα την σωτηρίαν των ψυχῶν ήμῶν. Και οὔτω θα ύπάρχῃ ή διαφορά μεταξύ των όπαδῶν τοῦ Εὐαγγελίου και των μη τοιούτων. Και οὔτω θα εξασφαλίζηται εις τους μαθητάς τοῦ Σωτῆρος ή έν ούρανοῖς μακαριότης, και ό' άποβαίνῃ εύκολος εις αὐτούς ή άπόκτησις αὐτῆς, διότι ό' άποβαίνῃ εις αὐτούς εύκολος και ή νίκη κατὰ της άμαρτίας, άφ' οὗ θα τηρηται ως αρχή ό πόλεμος των ριζῶν και των σπερμάτων της άμαρτίας.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΤΟ ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ

Ἀναθεμά τε, Βασιλεῖ, και τρεῖς ἀνάθεμά σε, μέ το κακὸν ὀπώκρες, μέ το κακὸ ποῦ κάνεις, Στέλνεις, τραῦς τοὺς γέροντας τοὺς πρώτους, τοὺς παππᾶδες, να μάσης παιδομαζῶμα, να κάμης Γιαννιτσάρους. Κλαῖν ή μανάδες τὰ παιδιὰ, κ' ή ἀδελφαὶ τ' ἀδέρφια. κλαίγω κ' ἐγὼ και καίγομαι κ' ὅσο να ζῶ θα κλαίγω πέρα πῆραν τό γυόκα μου, φέτο τὸν ἀδερφό μου.

Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

B'.

Εἶπα ότι ή της Πατρίδος ἀγάπη είναι χρέος τοῦ ανθρώπου φυσικόν. Όχι μόνον ό θεός νόμος, αλλά και αὐτή ή φύσις μᾶς προστάζει να τιμῶμεν τους γονεῖς και άντευεργετῶμεν τους ευεργέτας· από βάθους καρδίας πᾶς λογικός ακούει φωνήν ισχυράν, ήτις τῷ λέγει ἀδικοῦπως «τίμα τους γονεῖς σου, οἵτινες σοὶ ἐχάρισαν τό εἶναι ! ἀγαθοποιεῖ τους ευεργέτας, ὅσοι σ' ἔκκαμαν ότι δήποτε καλὸν ή μεγάλην ή μικρόν». Ἀλλὰ ποῖος πατήρ ή ευεργέτης ήμπορεῖ να γίνῃ εις τὴν γῆν ή φιλοστοργότερος, ή ευεργετικώτερος παρὰ την Πατρίδα ; Η Πατρίς ἐχάρισε τό εἶναι εις τους γονεῖς ἐνός ἐκάστου πολίτου· δια τοῦτο μάλιστα της γεννήσεως ήμῶν ή χώρα ὀνομάσθη Πατρίς, και παρ' άλλοις παλαιότερον μητρίς, καθὼ και μήτηρ και πατήρ και τοῦ πατρὸς μας και της μητρός μας. Η Πατρίς μᾶς ευεργετῇ καθ' ἐκάστην τὰς μεγίστας ευεργεσίας. Ἄν είναι ναοί, εις τους οποίους ἀναγεννώμεθα γινόμενοι μέτοχοι των μυστηρίων της πίστεως, ἄν είναι σχολεῖα, εκ των οποίων πηγάζει καθενὸς και τοῦ γένους ό φωτισμός, ἄν είναι νοσοκομεία, εις τὰ όποια εὐρίσκει την θεραπείαν ή πάσχουσα ἀνθρωπότης, ἄν είναι ἱερεῖς, ποιμένες, προσεστώτες, άρχοντες, διοικούντες φρονίμως την πολιτείαν, ἄν είναι νόμοι τιμωροῦντες την κακίαν και βραβεύοντες την ἀρετήν, ἄν είναι τιμὴ και κλέος εις τους ἀπογόνους ἐξ αἰτίας προγόνων μεγάλων γενομένων και θαυμαστῶν εις ὅλον τον κόσμον, ἄν είναι τέχνη συμβάλλουσα και πρὸς τροφήν, και πρὸς τρυφήν και πολιτισμόν ἐπιδεικνύν, ἄν είναι ἐμπόρια, δια των οποίων κυκλοφοροῦσιν εις τό σῶμα της πολιτείας, ὡς χυμοὶ ζωτικοί, αἱ τῶν τεχνικῶν και φυσικῶν προϊόντων ἐπικερδεῖς μεταβολαί, ἄν είναι δημόσια πανηγύρεις και χαρὰι και παντοῖα της κοινωνίας καλὰ, οἷον ἀγοραὶ και στοαὶ και πλατεῖαι, και ρύμαι, και κήποι, και δάση, και κτίρια, και πηγαί, και λιμένες, και πᾶν ότι συμβάλλει και πρὸς σύστασιν, και πρὸς καλλωπισμόν μίᾳς τινος χώρας ἀνθρώπων δια των κατοίκων την εὐζωίαν, παρὰ τίνος έχομεν ταῦτα ; Παρὰ της Πατρίδος. Εἰς τίνα θαρρῶμεν δια βίου να τ' ἀπολαύσωμεν ; Εἰς την πατρίδα. Τις μέλλει να τὰ μεταφέρῃ και εις τὰ τέκνα μας ; Η Πατρίς. Η Πατρίς είναι τό ἱερὸν θησαυροφυλάκιον ὅλων των πραγματικῶν κῶν ήμῶν καλῶν, και των ἐλπίδων. Δὲν άρνούμαι ότι ἐνίστε ή Πατρίς ἐξ άγνοίας ἀναγκάζει τινὰς να παραπονῶνται, πλὴν οὔτε των γονέων, οὔτε της Πατρίδος την ἀγάπην, ὅσον και ἄν μᾶς ἀδικήσωσι, δυνάμεθα να την εξορίσωμεν από της καρδίας, ἐξω μόνον όταν ή καρδία μας ἀπολιθωθῇ.

Η ἀγάπη της Πατρίδος είναι πάθος των λογικῶν ψυχῶν ευγενέστατον και γλυκύτατον, φυτευθὲν εις αὐτάς ύπ' αὐτοῦ τοῦ Δημιουργοῦ· αὐτός ό Θεός, ό πλάσας τους ανθρώπους κοινωνικούς, ἐνέπνευσεν εις την ψυχὴν ἐκάστου γλυκεῖαν τινὰ κλίσιν, ήτις τον κρατεῖ προσηλωμένον εις την χώραν της γεννήσεως αὐτοῦ. Ταύτην δὲ την κλίσιν έντελῶς μέν και κυρίως αἰσθάνεται μόνος ό λογικός άνθρωπος πλὴν και εις τ' άλλα δημιουργήματα, ὅσα αἰσθάνονται λύ-

πην, ἐνεφύτευεν ή πανάγαθος Πρόνοια της τοιαύτης κλίσεως ἀμυδράν εἰκόνα. Καὶ αὐτὰ τὰ θηρία, και τὰ πτηνά· και τὰ ἐρπετά, και τὰ νηκτά, και αὐτὰ τὰ φυτὰ φαίνονται· ότι κατὰ τινα φυσικὴν ὁρμὴν ἀγαπῶσι τους τόπους, ὅπου γεννηθῶσιν. Ό σοβαρὸς λέων χαίρει μάλιστα εις τὰς ἐρήμους της Νομίδας. Ό μεγαλοπρεπὴς ἐλέφας, ἀφ' οὗ πέσῃ αἰχμαλώτος, πολλάκις (καθὼς λέγουσι) δὲν γεννᾷ τέκνα εις ξένην γῆν, αἰσχυνόμενος τρόπον τινὰ και να ἀφήσῃ τέκνα δοῦλα ! Ό μέγας ἀετὸς χαίρει κτίζων φωλεὰν και τεκνογονῶν εις βράχους. Η ἱβίς, τό πτηνὸν της Αἰγύπτου, ἐμφιλοχωρεῖ μάλιστα εις την Αἴγυπτον. Ἰχθύων εἶδη πάμπολλα γνωρίζουσι σταθεράς τὰς ἐνύδρους αὐτῶν κατοικίας. Αἱ ὕψηλαι κέδροι αὐξάνουσι μέχρι των νεφῶν εις τὰ ὕψη των ὀρέων. Όλα σχεδὸν τὰ ἐμφυγα ὄντα και πολλὰ των ἀψύχων έχουσιν ὡς τινὰς ιδίας αὐτῶν Πατρίδας τὰ κλίματα εκείνα, εις τὰ όποια φύσει ἀσμενίζονται να διατρέψωσι. Και αὐτοὶ οι ἀπλανεῖς ἀστέρες φαίνονται ότι φυλάττουσι ὡς Πατρίδας ιδίας αὐτῶν θέσεις, ὅπου τούτους, ἐστησεν ή φωτοπάροχος χεὶρ τοῦ Δημιουργοῦ !

Καὶ λν τὰ ἄλογα ὄντα έχουσιν εκ φύσεως τοσαύτην κλίσιν πρὸς την καταχρηστικώτερον λεγομένην αὐτῶν πατρίδα ποία πρέπει να εἶναι ή της λογικῆς τοῦ ἀνθρώπου ψυχῆς πρὸς την γεννησάμενην και θρέψασαν αὐτὸν γῆν ; Θέλετε να πληροφορηθῇτε τό πᾶγμα έντελεστερον ; Σκεφθῇτε τοιουτοτρόπως. Πολλοὶ από σᾶς ἐξενιτεύθητε αὐτοί, ἴδετε και άλλους φρονίμους ξενιτευμένους· τί ἐκάμνετε σῆς ; τί κάμνουνσιν οι τοιοῦτοι ; Ἄν ἀποκτῶσι πλοῦτον, ἄν συναγάγωσι γνώσεις, ἄν φιλοτιμούνται να ἀποκτήσωσι φήμην εις την ξενιτείαν, ὅλα ταῦτα τὰ συναθροίζουσιν οὐ μόνον να ἐπιδειχθῶσιν, αλλά μάλιστα και να ὠρελήσωσι την Πατρίδα· και μεγίστην ὕβριν ἐκαστος αὐτῶν νομίζει, ἄν ὀνομάσῃ παρὰ των ἐντοπίων εκείνων ξένος και πᾶροικος. Ὅταν δὲ κάμει ἐξ αὐτῶν ἀρρωστήσῃ, ή δυστυχίῃ εις την ξενιτείαν, ή Πατρίς είναι τό πρῶτιστον ἄντικειμενον της ἐπιθυμίας του· την Πατρίδα ποθεῖ της Πατρίδος τ' ὄνομα σέχνακις ἀνακαλεῖ πρὸς ταύτην στρέφει και μακρόθεν τὰ βλέμματά του δακρυσμένα, φρίσσει, μετὰ θάνατον ακούη ξένος, κείμενος νεκρὸς εις ξένην γῆν· τους πατρώους τάφους φαντάζεται φλογίζόμενος εις την ἀρρωστίαν, ή σκυθρωπάζων εις άλλην τινὰ δυστυχίαν. Κᾶν δὲν ἀρρωστήσῃ άλλην ἀρρωστίαν, ἀρρωστεῖ πολλάκις την νοσταλγίαν, αὐτὴν δὴ λονότι την ἀκράτητον ἐπιθυμίαν της εις την Πατρίδα ἐπιστροφῆς (τόσον φρίσσει την ξενιτείαν ή φύσις ή ἀνθρωπίνος, ὥστε και νόσον ἴδιαν εκ ταύτης νοσεῖ). Τώρα διψᾷ να πῇ από τοῦ ὀροσπεροῦ και κρυσταλλώδους της Πατρίδος νεροῦ, και τώρα εύεχται να ήτο ὑποκάτω εις των δένδρων αὐτῶν την σκιάν, ή να διετρίβεν εις τοῦτο ή εκείνο τό γῶργον. Ὅσον ἔρηξ και ταχέια και ἀδοξος ἄν είναι ή Πατρίς, ταύτην προτιμᾷ παρὰ πολλὰς πόλεις ευδαίμονας και μεγάλας· και ἀδης της οικίας και αὐτῆς αὐτοῦ της καλύδης ό καπνὸς τοῦ φαίνεται τερπνότερος παρ' ὅλα τὰ κάλλη της ξενιτείας. Ὡς και τὰ βουνὰ των ὀρέων της Ἰσπανίας, και αὐτὸ τό κλιστικὸν πελάγος των ἄμμουσ της Ἀφρικῆς έχουσι και ταῦτα τους ἰδίους αὐτῶν καπνοὺς ἐπίσης φιλοχωροῦντας. Ό υπερβόρειος παρωκεανὴς προκρίνει τους αἰώνιους πάγους της Πατρίδος του παρὰ τους ἀνθηφόρους κήπους των ευκρασετέρων κλιμάτων, και προτιμᾷ τό γνωστόν αὐτοῦ μονόξυλον παρὰ πάντα τὰ μεγαλοπρεπέστατα πλατάνια της Οἰκουμένης. Ό ὀρεινὸς ποιμὴν βλέπει τὰ χρυσὰ των πεδιάδων λητὰ μακρόθεν ἀδιάφορος, ἀγαπᾷ δὲ των αἰγῶν αὐτοῦ τό γάλα, και τον κρήβιγον ἄρτον, περισσότερο παρὰ πᾶσας τὰς σωματικὰς τοῦ κόσμου τραπέζας· και όταν ἀντηχώσιν αἱ φάραγγες υπό τον αὐλὸν του, νομίζει ότι βασιλεῦσι εις ὅλην την φύσιν. Κᾶν ποτε καταβῇ

εις τὰς πόλεις, βλέπει ταύτας ὡς φυλακὰς· αἱ ὑψηλαὶ καὶ χρυσοφόροι στέγαι τὸν στενοχωροῦσιν εἰς ἄκρον· αἰθριὸν ζῆται τὸν οὐρανόν· ὁμοιάζει φυτόν, τὸ ὅποτον, γεννημένον ἵνα ἔχῃ τὰς ρίζας εἰς τοὺς βράχους, ἄρρωσται, ὅταν δὲν δέρηται ὑπὸ τῶν βροχῶν καὶ τῶν ἀνέμων. Τόσον βαθέως ἐνεφύσησε τὸ αἶσθημα τῆς Πατρίδος εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁ Δημιουργός· καὶ τόσον θλίβεται ὅταν ἐξ ἀνάγκης διαμένῃ μακρὰν ἀπ' αὐτῆς εἰς τὴν ξενιτείαν. ὦ Πατρίς, φωνάζει μετὰ τοῦ Δαυδίδ, γλυκυτάτη πατρίς μου! ἂν ἐπιλάθωμαί σου, ἐπιλησθεῖν ἡ δεξιὰ μου! Κολληθεῖν ἡ γλῶσσά μου τῷ λάργυγι μου, ἂν μὴ σου μνησθῶν.

Ὅσοι δὲ πάλιν κατοικήσαντες ἐξ ἀνάγκης κατασταθῶσιν εἰς ξένην γῆν, κἂν ἐνδοξοί, κἂν πλούσιοι καὶ ἄλλως εὐδαιμόνες ἀποβῶσι, μέγα ὄνειδος ἔχουσι τ' ὄνομα τῆς ξενιτείας! Κἂν ἐκεῖ πολιτογραφηθῶσι, τοῦτο νομίζουσιν ἄκρον εὐδαιμονίαν, τοῦτο μεγίστην τιμὴν· διότι ἡ νέα αὕτη Πατρίς παριστάνει τὴν εἰκόνα τῆς πρώτης, τῆς ἀρχαίας, τῆς γνησίας αὐτῶν Πατρίδος, τὴν ὁποίαν, κἂν εἰς τὰς ἐσχάτας κεῖται τῆς οἰκουμένης, οὐδέποτε λησμονοῦσιν, ἐφ' ὅσον αἰσθάνονται τὴν ἰδίαν αὐτῶν ὑπαρξίν· ὡς οὐδὲ τὴν φυσικὴν αὐτῶν μητέρα λησμονοῦσιν, ὅσοι ἀντ' ἐκείνης ἀποκτήσωσι μητρίαν! Καὶ εἰς τὰς τερπνοτέρας αὐτῶν συννααστροφάς

ἄρτουμα γλυκύτατον ἔχουσι τὰς ἱστορικὰς ἀναμνήσεις καὶ παραδόσεις τῆς φίλης Πατρίδος. Περί τούτων μάλιστα διαλέγεται πρὸς τοὺς ξένους ὁ ἀγαθὸς πατριώτης, διότι ἡ μνήμη τῆς Πατρίδος καὶ ἄκοντα τὸν κρατεῖ πάντοτε προσκολλημένον εἰς αὐτήν. Συχνάκις ἐνθουσιᾷ μεμυημένος τὰς ἀτυχίας τῆς δακρύει γλυκέρᾳ κατανύξεως δάκρυα ὅταν ἐνθυμῆται καὶ αὐτὰς αὐτῆς τὰς δυστυχίας. Καὶ ὅσον ἐπισημότερα εἶναι κἄκειναι καὶ αὐταί, τόσον βαθυτέραν ἐμποιοῦσιν εἰς αὐτὸν τὴν ἐκ τῆς ἀναμνήσεως κατάνυξιν καὶ γλυκυθυμίαν.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Ἐν τῷ Κράτει, ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτῇ τῆς κυβερνήσεως μηχανῇ, ὡς ἐν πάσῃ ἄλλῃ μηχανῇ δὲν ἀρκεῖ νὰ κινῶνται καλῶς οἱ κύριοι μοχλοί, ἀνάγκη νὰ ἔχωσι καλῶς καὶ νὰ κινῶνται καταλλήλως καὶ οἱ ἐλάχιστοι τροχίσκοι καὶ τὰ ἐλάχιστα μέρη τῆς μηχανῆς καὶ τότε μόνον ἐν τῷ συνόλῳ ἡ μηχανὴ στερεῶς καὶ μετ' ἀκριβείας κινεῖται καὶ θαυμασία παράγει ἔργα.

Δ. Σ. Μαυροκορδάτος.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα καὶ εἰς χρυσὸν, ἢτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερελίνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1 1/2	τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ κατ. 5 μην.
2	» » » » 1 ἔτους
2 1/2	» » » » 2 ἔτων
3	» » » » 4 »
4	» » » » 5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ

(σύστημα Gabelsberger-Mindler).

Διδασκομένη ἐν τῇ Βιομηχανικῇ καὶ Ἑμπορικῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν.

Συστηθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 16169/15293 ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας πρὸς τὰ Σχολαρχεῖα καὶ Γυμνάσια τοῦ Κράτους. Βραβευθεῖσα δι' Ἀργυροῦ βραβείου ἐν τῇ Διεθνείᾳ ἐκθέσει Ἀθηνῶν τοῦ 1903.

«Βιβλίον μεθοδικὸν διὰ τοῦ ὁποίου εἰς βραχὺν χρόνον μαθάνεται τελείως ἡ ταχυγرافία».

Ἔκδοσις Β'. Τεύχος καλλιτεχνικόν.

Τιμὴ δραχ. 3.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΧΑΤΖΗ-ΚΩΣΤΑ

ΜΕΓΑ ΕΠΙΠΛΟΗΘΕΙΟΝ

Τὸ μέγιστον τοῦτο τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργοστασιῶν ἐπὶ πλὴν λειτουργεῖ ὑπὸ ἐνὸς ἡδὴ ἔτους μόνον διὰ λυσμὸν τοῦ Ὁρφανοτροφείου οὐ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνου κ. Α. Π. Ουχρόν τῶν ἐν Παρίσι τοῖς ἐπὶ μακρὰν ἐξασκηθέντος.

Πᾶσαν τὴν ξυλείαν ὡς καὶ ἄλλα διάφορα ἀντικείμενα χρήσιμα δι' ἐπιπλὰ τὸ κατὰστημα προμηθεύεται κατ' ἐπιταγὴν ἐξ Ἑλλάδος καὶ εἶναι πάντα ἐξαιρετικῆς ποιότητος.

Δύο εὐρύταται αἰθουσαι εἶναι πλήρεις ἐτοιμῶν στερεωμάτων καὶ καλλιτεχνικῶν ἐπιπλῶν, ἐκτελεῖται δὲ καὶ οἰαδήποτε παραγγελία μετ' ἰδιαζούσης ἀκριβείας καὶ τέχνης.

Αἱ τιμαὶ εἶναι ὠρισμέναι, τὸ δὲ μικρὸν κέρδος εἶναι ὑπὲρ τῶν ὀφρανῶν.

Ἰδιαίτερον τμήμα (ἐπιπλοστρωσίας ταπετσαρίας) ὑπὸ ἀρίστον τεχνίτην.

Πᾶς ἔχων ἀνάγκην ἐπιπλῶν ἀδικεῖ εἰς τὸν ἐάν δὲν ἐπισκεφθῇ τὸ λαμπρὸν τοῦτο καὶ φιλανθρωπικὸν κατάστημα.

ΟΙ ΚΡΗΤΕΣ ΜΟΥ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

(Ἔκδοσις Β')

Δρ. 5. ἔξωτερο. φρ. 5.

Ὁ γνωστὸς ἐκ τῶν ἐν τῇ Διεθνείᾳ ἐκθέσει τόσον ἐκτιμηθέντων καλλιτεχνημάτων τοῦ χαράκτου

Π. ΚΕΛΑΪΔΗΣ

μετὰ διετεῖς σπουδὰς καὶ ἀσκήσιν ἐνεκατεστάθη ὀριστικῶς ἐν Ἀθήναις.

Ὁδ. Σταδίου 25.

ΤΑΧΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Μέθοδος πρὸς ταχέαν ἐκτέλεσιν τῶν ἀριθμητικῶν πράξεων. Μετάφρασις ἐκ τῆς γ' Γερμανικῆς ἐκδόσεως Otto Neuhaus.

Τεύχος καλλιτεχνικόν Τιμὴ δρ. 1.

Γραφεῖα Δελτίου Ἀκαδημίας πλατεῖα Κάνιγγος. Βιβλιοπωλεῖα Ι. Σιδέρη, Γρ. Λάμπρου καὶ Ι. Κολλάρου Ἑστίας.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐφάπαξ δρ. 2. Τετράκις δρ. 5.

Δεκάκις δρ. 10.

Χαράκτου Π. Κελαΐδης, ὁ τόσον ἐκτιμώμενος διὰ τὰ καλλιτεχνήματά του ἐνεκατεστάθη ὀριστικῶς ἐν ὁδῷ Σταδίου 25.

Ἰσθός Φιξ. Συνιστᾶται παρὰ τῶν εἰδημόνων ὡς κατ' ἐξοχὴν ἀγνός καὶ ὑγιεινός, ὁ Ἰσθός Φιξ.

Πωλεῖται φαρμακευτορεῖον μετ' ἀδείας. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον Δημοπούλου ἐν ὁδῷ Λυκαβύργου 14.

Πρὸς τὸ φωτογραφεῖον Ν. Μπέρκου ἐν ὁδῷ Σταδίου, τελεία ἀνακαινίστις καὶ μέθοδος Ἀμερικανικαί τὸ πρῶτον εἰσαγόμεναι.

ΠΑΛΗΣ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑΣ ΔΕΛΤΑΡΙΑ

Ἡ πλουσιωτέρα συλλογὴ ἐν τῇ Ἀγατολῇ.

Οἱ μέγροι ἐκδοταὶ εἰκονογραφημένων δελταρίων φωτοτυπιῶν.

Ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐκτέλεσιν εἰδικῶν παραγγελιῶν, ἐπὶ τῇ βατῇ ἀπλῆς φωτογραφίας μέχρι 500 ἀντιτύπων τοῦλάχιστον.

Τιμαὶ ἴσαι τῶν Ἑυρωπαϊκῶν.

Ἐκτελέσεις τελεία καὶ ταχίστη.